

81. sz. Egyezmény

az iparban és a kereskedelemben történő munkaügyi ellenőrzésről

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1947. június 19-én harmincadik ülészakára ült össze, és

Miután úgy határozott, hogy elfogad az ipar és a kereskedelem területén működő munkaügyi ellenőrzés szervezetére vonatkozó különböző javaslatokat, - amely kérdés az ülészak napirendjének negyedik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

a mai napon, 1947. június 11-én, elfogadja az alábbi Egyezményt, amely „A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1947. évi Egyezmény” néven idézhető:

I. Rész

MUNKAÜGYI ELLENŐRZÉS AZ IPARBAN

1. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden egyes tagállama, amelyre a jelen Egyezmény hatálya kiterjed, köteles munkaügyi ellenőrzési rendszert fenntartani az ipari munkahelyek körében.

2. cikk

1. A munkaügyi ellenőrzés rendszere terjedjen ki az ipari munkahelyek körében az összes olyan munkahelyre, amelyeknél munkaügyi felügyelők útján érvényre juttathatók a munkafeltételekre és a munkát végző munkavállalók védelmére vonatkozó törvényes rendelkezések.

2. A nemzeti jogalkotás a jelen Egyezmény alkalmazása alól kivonhatja a bányászati és a közlekedési vállalatokat, illetve az ilyen vállalatok egyes részeit.

3. cikk

1. A munkaügyi felügyeleti rendszer feladatai a következők:

- (a) biztosítani azoknak a törvényes rendelkezéseknek az érvényre juttatását, amelyek a munkafeltételekre és a munkát végző munkavállalók védelmére vonatkoznak; ilyenek a munkaidőre, a bérekre, a biztonságra, az egészségügyi és szociális ellátásra, a gyermekek és a fiatalok foglalkoztatására és az ezzel összefüggő ügyekre vonatkozó rendelkezések, amennyiben az ilyen rendelkezések munkaügyi felügyelők útján érvényre juttathatók;

- (b) technikai információt és tanácsadást nyújtani a munkáltatóknak és a munkavállalóknak a törvényes rendelkezések betartásának leghatékonyabb módozatairól;
- (c) az illetékes hatóság tudomására hozni az olyan hiányosságokat és visszaéléseket, amelyekre a hatályos törvényes rendelkezések kifejezetten nem terjednek ki.

2. Minden további feladat, amellyel a munkaügyi felügyelőket esetleg megbízzák, olyan legyen, hogy elsődleges feladataik hatékony végrehajtását ne akadályozza, és semmilyen módon se befolyásolja hátrányosan azt a tekintélyt és tárgyilagosságot, amire a munkaügyi felügyelőknek szükségük van a munkáltatókhoz és a munkavállalóhoz fűződő kapcsolataikban.

4. cikk

1. Amennyiben a tagállam közigazgatási gyakorlatával összeegyeztethető, a munkaügyi felügyeletet valamely központi hatóság irányítása és ellenőrzése alá kell rendelni.

2. Szövetségi állam esetében a "központi hatóság" jelentheti valamelyik szövetségi hatóságot, vagy a szövetséget alkotó valamely egység központi hatóságát.

5. cikk

Az illetékes hatóság tegyen megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy előmozdítsa

- (a) a hatékony együttműködést a munkaügyi felügyeleti szolgálat és más kormánysszervek, valamint az olyan köz- és magánintézmények között, amelyek hasonló tevékenységet folytatnak; továbbá
- (b) az együttműködést a munkaügyi felügyelet tisztviselői, a munkáltatók és a munkavállalók, illetve ezek szervezetei között.

6. cikk

A munkaügyi felügyelet személyzetét olyan közszolgálatban foglalkoztatottakból kell kialakítani, akiknek a státusa és szolgálati feltételei biztosítják foglalkoztatásuk állandóságát, függetlenül a kormányváltásoktól és a kedvezőtlen külső befolyásoktól.

7. cikk

1. Azoknak a közszolgálat utánpótlására vonatkozó feltételeknek a fenntartásával, amelyeket a nemzeti jogalkotás esetleg előír, a munkaügyi felügyelőket kizárólag a feladatok teljesítésére való alkalmasság figyelembevételével kell kiválasztani.

2. Az ilyen alkalmasságról való meggyőződés módozatait az illetékes hatóságnak kell megállapítania.

3. A munkaügyi felügyelőket megfelelően ki kell képezni feladataik ellátására.

8. cikk

Férfiak és nők egyaránt felvehetők a munkaügyi felügyelet személyi állományába; ahol szükség esetén speciális feladatok jelölhetők ki a férfi és a női felügyelők számára.

9. cikk

Minden tagállam köteles megtenni a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a felügyelet munkájába kellően képzett műszaki szakértőket és szakembereket, ideértve az orvosi, a mérnöki, az elektromossági és a kémiai ismeretekben jártas szakembereket vonjanak be olyan módon, ahogy az a nemzeti sajátosságok mellett a legmegfelelőbbnek látszik, abból a célból, hogy biztosítsák a munkát végző munkavállalók egészségének és biztonságának védelmére vonatkozó törvényes rendelkezések érvényre juttatását, és tanulmányozzák a munkafolyamatoknak, az anyagoknak és a munkamódszereknek a munkavállalók egészségére és biztonságára gyakorolt hatását.

10. cikk

A munkaügyi felügyelők létszáma legyen elegendő a munkaügyi felügyelet feladatainak hatékony ellátásához. A létszám meghatározása során kellő tekintettel kell lenni:

- (a) azoknak a feladatoknak a fontosságára, amelyeket a felügyelőknek el kell látniuk, különösen
 - (i) a felügyelet alá tartozó munkahelyek számára, jellegére, nagyságára és helyzetére,
 - (ii) az ilyen munkahelyeken foglalkoztatott munkavállalók létszámára és kategóriáira, és
 - (iii) az érvényre juttatandó törvényes rendelkezések számára és bonyolultságára;
- (b) a felügyelők rendelkezésére bocsátott anyagi eszközökre; valamint
- (c) azokra a gyakorlati feltételekre, amelyek mellett a felügyeleti szemléket le kell folytatni úgy, hogy azok hatékonyak legyenek.

11. cikk

1. Az illetékes hatóság tegye meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a munkaügyi felügyelőket ellássa

- (a) megfelelő, a szolgálat követelményeivel összehangoltan felszerelt és minden érintett személy számára jól megközelíthető helyi irodákkal;
- (b) a feladataik teljesítéséhez szükséges közlekedési lehetőséggel olyan esetekben, ahol megfelelő nyilvános közlekedési lehetőség nincs.

2. Az illetékes hatóság köteles megtenni minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy a munkaügyi felügyelőknek bármilyen utazási vagy más költségét, ami feladataik teljesítéséhez szükségessé válhat, megtérítsenek.

12. cikk

1. A megfelelő megbízólevéllel ellátott munkaügyi felügyelőket fel kell hatalmazni, hogy

- (a) nappal vagy az éjszaka bármely órájában, szabadon és előzetes értesítés nélkül beléphessenek a felügyelet alá rendelt bármely munkahelyre;
- (b) nappal beléphessenek bármely helyiségbe, amelyről alapos okuk van feltételezni, hogy a felügyelet alá tartoznak; és
- (c) lefolytassanak bármely szemlét, nyomozást vagy vizsgálatot, amelyet szükségesnek tartanak, hogy meggyőződjenek a törvényes rendelkezések szigorú betartásáról és különösen, hogy
 - (i) egymagukban vagy tanúk jelenlétében kérdéseket tegyenek fel a munkáltatónak, illetve a vállalat személyi állományának a törvényes rendelkezések betartásával kapcsolatos bármely tárgyban,
 - (ii) megköveteljék bármely üzleti könyv, nyilvántartás, vagy egyéb bizonylat bemutatását, amelyek vezetését a munkafeltételekre vonatkozó nemzeti törvények és rendeletek előírják, annak megállapítása céljából, hogy összhangban vannak-e a törvényes rendelkezésekkel, továbbá, hogy az ilyen bizonylatokat lemásolják, vagy kivonatokat készítsenek belőlük,
 - (iii) kieszközölgék a törvényes rendelkezések által megkövetelt értesítések és tájékoztatások közzétételét,
 - (iv) elemzés céljára anyagmintákat vegyenek, és a használt vagy kezelt anyagokat elvigyék, azzal a kikötéssel, hogy a munkáltatót vagy annak képviselőjét értesítik az ilyen célra történt bármilyen anyagmintavételről, illetve anyagok elviteléről.

2. Felügyeleti szemle alkalmával a felügyelők megjelenésükről értesíteni kötelesek a munkáltatót vagy képviselőjét, kivéve, ha úgy vélik, hogy az ilyen értesítés hátrányosan befolyásolhatja feladataik teljesítését.

13. cikk

1. A munkaügyi felügyelőket fel kell hatalmazni, hogy intézkedéseket tegyenek az üzemben, a tervezési vagy munkamódszerekben megfigyelt hibák helyrehozására, ha ésszerű okoknál fogva arra a meggyőződésre jutnak, hogy ezek fenyegetik a munkavállalók egészségét vagy biztonságát.

2. Annak érdekében, hogy a felügyelők képesek legyenek az ilyen intézkedések meghozatalára, a törvény által biztosított, bírói vagy közigazgatási hatósághoz való fellebbezés jogának a fenntartásával, a felügyelőket fel kell hatalmazni olyan rendelkezések kiadására vagy kiadatására, amelyek megkövetelik

- (a) a meghatározott határidőn belül végrehajtandó olyan változtatásokat a műszaki berendezésben vagy az üzemben, amelyek szükségesek lehetnek a munkavállalók egészségére, illetve biztonságára vonatkozó törvényes rendelkezések végrehajtásának biztosítására, illetve;
- (b) az azonnal végrehajtandó intézkedéseket a munkavállalók egészségét vagy biztonságát fenyegető veszély esetén.

3. Ahol a 2. szakaszban előírt eljárás nem egyeztethető össze a tagállam közigazgatási vagy igazságszolgáltatási gyakorlatával, a felügyelőknek álljon jogukban az illetékes

hatósághoz fordulni rendelkezések kibocsátása, vagy azonnal végrehajtandó intézkedések kezdeményezése végett.

14. cikk

A munkaügyi felügyeletet értesíteni kell a munkabalesetekről és a foglalkozási megbetegedések előfordulásairól azokban az esetekben és olyan módon, ahogyan azt a nemzeti törvények és rendeletek előírják.

15. cikk

Az ország jogalkotásában előírt kivételektől eltekintve a munkaügyi felügyelőket:

- (a) el kell tiltani attól, hogy bármilyen közvetlen vagy közvetett érdekeltységük legyen az általuk felügyelt vállalatokban;
- (b) megfelelő büntetések, illetve fegyelmi intézkedések terhe mellett kötelezni kell, hogy ne fedjenek fel, még a szolgálatból való kiválásuk után sem, semmiféle gyártási vagy üzleti titkot, munkamódszert, amely feladatuk teljesítése során tudomásukra jutott; valamint
- (c) kötelezni kell, hogy kezeljenek bizalmasan minden bejelentést, amelyből tudomásukra jutott a törvényes rendelkezések hiányossága vagy megszegése, és, hogy semmilyen módon ne utaljanak a munkáltatónak vagy képviselőjének arra, hogy a felügyeleti szemle ilyen bejelentés nyomán történt.

16. cikk

A munkahelyeken olyan gyakran és olyan részletességgel kell felügyeleti szemlélt tartani, amennyire az a vonatkozó törvényes rendelkezések hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében szükséges.

17. cikk

1. Azokat a személyeket, akik a munkaügyi felügyelők útján érvényre juttatható törvényes rendelkezéseket megszegik, vagy ezek figyelembevételét elhanyagolják, előzetes figyelmeztetés nélkül, közvetlen törvényes eljárás útján felelősségre kell vonni. Azonban a nemzeti jogalkotás kivételeket tehet olyan esetekben, amikor előzetes értesítést kell adni a helyreigazító vagy megelőző intézkedések végrehajtásáról.

2. A munkaügyi felügyelők megítélésére kell bízni, hogy figyelmeztetést alkalmazzanak, vagy tanácsot adjanak a bírósági eljárás megindítása, vagy ajánlása helyett.

18. cikk

Megfelelő büntetésekről kell gondoskodni nemzeti törvények és szabályozások útján a munkaügyi felügyelők által érvényesíthető törvényes rendelkezések megszegése, és a munkaügyi felügyelőknek a hivatalos feladataik teljesítésében való akadályozása miatt, és ezeket hatékonyan érvényre kell juttatni.

19. cikk

1. A munkaügyi felügyelőktől, illetve a helyi felügyeleti hivataloktól a körülményektől függően meg kell követelni, hogy a központi felügyeleti hatóságoknak időszakonként jelentéseket tegyenek felügyeleti tevékenységük eredményeiről.

2. Ezeket a jelentéseket úgy kell összeállítani, és ezekben olyan témákkal kell foglalkozni, amelyeket a központi felügyeleti hatóság időről-időre előír; legalább olyan gyakran kell elkészíteni, ahogyan azt az illető hatóság előírja, de semmilyen esetben sem ritkábban, mint évente egyszer.

20. cikk

1. A központi felügyeleti hatóságnak évente általános jelentést kell kiadnia az ellenőrzése alatt álló felügyeleti szolgálat munkájáról.

2. Az ilyen éves jelentést ésszerű időn belül ki kell adni annak az évnek a végét követően, amelyre vonatkozik, de mindenképpen tizenkét hónapon belül.

3. Az éves jelentések másolatait el kell juttatni a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Főigazgatójához, a közzétételét követő ésszerű időn belül, de mindenképpen három hónapon belül.

21. cikk

A központi felügyeleti hatóság által kiadott éves jelentésben foglalkozni kell a következő, és más egyéb jelentős témákkal, feltéve, hogy azok az említett hatóság ellenőrzése alá esnek:

- (a) törvények és rendeletek a felügyeleti szolgálat munkájára vonatkozóan;
- (b) a munkaügyi felügyeleti szolgálat létszáma;
- (c) a felügyelet alá tartozó munkahelyek statisztikája és a foglalkoztatott munkavállalók létszáma;
- (d) a felügyeleti szemlék statisztikája;
- (e) a törvényszegések és a kiszabott büntetések statisztikája;
- (f) az ipari balesetek statisztikája;
- (g) a foglalkozási megbetegedések statisztikája.

II. Rész

MUNKAÜGYI FELÜGYELET A KERESKEDELEMBEN

22. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden tagállama, amelyre a jelen Egyezménynek ez a része hatályban van, köteles munkaügyi felügyeleti rendszert fenntartani a kereskedelmi munkahelyek körében.

23. cikk

A munkaügyi felügyelet rendszere terjedjen ki a kereskedelmi munkahelyek körében azokra a munkahelyekre, amelyek tekintetében munkaügyi felügyelők útján érvényre juttathatók a munkafeltételekre és a munkában foglalkoztatott munkavállalók védelmére vonatkozó törvényes rendelkezések.

24. cikk

A munkaügyi felügyeleti rendszer a kereskedelmi munkahelyek körében feleljen meg a jelen Egyezmény 3-21. cikkeiben előírt követelményeknek, amennyiben azokra alkalmazhatók.

III. Rész

VEGYES RENDELKEZÉSEK

25. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet bármelyik tagállama, amely a jelen Egyezményt ratifikálja, a ratifikáló okirathoz függelékként mellékelt nyilatkozattal a II. Részt kizárhatja az Egyezmény elfogadásából.

2. Bármely tagállam, amely ilyen nyilatkozatot tett, későbbi nyilatkozatával bármikor érvénytelenítheti ezt a nyilatkozatot.

3. Minden tagállam, amelyre nézve a jelen cikk 1. szakasza alapján tett nyilatkozat hatályban van, a jelen Egyezmény alkalmazásáról szóló éves jelentésében minden évben köteles bemutatni jogrendszerének és joggyakorlatának helyzetét a jelen Egyezmény II. részének rendelkezései tekintetében, és az említett rendelkezések hatálybaléptetésének tényleges vagy javasolt mértékét.

26. cikk

Minden olyan esetben, mikor kétséges, hogy egy vállalat, valamely vállalat részlege vagy szolgáltató egysége, vagy valamely munkahely olyan vállalat, olyan részleg, olyan szolgáltatóegység vagy munkahely-e, amelyre jelen Egyezmény vonatkozik, a kérdést az illetékes hatóságnak kell eldöntenie.

27. cikk

Jelen Egyezményben a "törvényes rendelkezések" kifejezés magában foglalja a jogalkotáson túlmenően az olyan választott bírósági döntéseket és kollektív szerződéseket, amelyeket törvényerővel ruháztak fel, és amelyek munkaügyi felügyelők útján érvényre juttathatók.

28. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmánya 22. *cikke* alapján beküldendő éves jelentésekben teljes körű tájékoztatást kell adni mindazokról a törvényekről és rendeletekről, amelyekkel hatályba léptetik a jelen Egyezmény rendelkezéseit.

29. cikk

1. Ha valamely tagállam területe olyan nagy kiterjedésű vidékeket foglal magában, ahol az alacsony népsűrűség, vagy a fejlettség alacsony szintje miatt a jelen Egyezmény rendelkezései az illetékes hatóság megítélése szerint nem alkalmazhatók, a hatóság kizárhatja az Egyezmény alkalmazhatóságát az említett vidékekre akár teljes körűen, akár olyan kivételekkel, amelyeket bizonyos vállalatokra vagy bizonyos foglalkozásokra indokoltnak tart.

2. Minden tagállam tartozik jelezni a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának 22. *cikke* alapján a jelen Egyezmény alkalmazásáról szóló elsőéves jelentésében mindazokat a térségeket, amelyek tekintetében a jelen cikk rendelkezéseinek alkalmazását javasolja, és köteles közölni az okokat, amiért javasolja, hogy éljen ezzel a lehetőséggel; az elsőéves jelentést követően egyetlen tagállam se éljen a jelen cikk rendelkezései által nyújtott lehetőséggel fenti módon jelzett térségeken kívül.

3. Minden egyes tagállam, amely a jelen *cikk* rendelkezései által nyújtott lehetőséggel élt, a következő éves jelentésében köteles feltüntetni minden olyan térséget, amelynek tekintetében lemond a jelen *cikk* rendelkezéseinek alkalmazásáról.

30. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának Módosító Okiratával 1946-ban módosított Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmánya 35. cikkében szereplő területek vonatkozásában, az említett módosított cikk 4. és 5. bekezdésében szereplő területektől eltérő területek tekintetében, a Szervezet jelen Egyezményt ratifikáló tagállamai a ratifikálást követően a lehető leghamarabb juttassanak el a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójához egy olyan nyilatkozatot, melyben megjelölik azokat

- (a) a területeket, melyek vonatkozásában vállalják, hogy az Egyezmény előírásai módosítás nélkül érvényesek;
- (b) a területeket, melyek vonatkozásában vállalják, hogy az Egyezmény előírásai módosításokkal, valamint a módosítás részleteivel érvényesek;
- (c) a területeket, melyek vonatkozásában az Egyezmény nem alkalmazható, és ezekben az esetekben ennek okait;
- (d) a területeket, melyek vonatkozásában fenntartják döntésüket.

2. A jelen cikk 1. bekezdésének (a) és (b) pontjában szereplő vállalások a ratifikálás szerves részének tekintendők, és a ratifikálás erejével bírnak.

3. Egy utólagos nyilatkozattal bármely tagállam, részben vagy egészben, törölheti az eredeti nyilatkozatában tett, a jelen cikk 1. bekezdésének (b), (c) és (d) pontjaiból eredő bármely kikötést.

4. Bármely olyan időpontban, amikor a 34. cikk rendelkezéseivel összhangban az Egyezmény felmondható, bármely tagállam nyilatkozatot közölhet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója felé, melyben bármely szempontból módosíthatja bármely

más korábbi nyilatkozat feltételeit, és közölheti érvényes álláspontját a különböző területek vonatkozásában.

31. cikk

1. Ahol a jelen Egyezmény tárgya bármely tengerentúli terület önkormányzati hatáskörébe tartozik, az adott terület nemzetközi kapcsolataiért felelős tagállam, a terület kormányzatával egyetértésben egy nyilatkozatot juttasson el a Nemzetközi Hivatal főigazgatójához, melyben a terület nevében elfogadja a jelen Egyezmény kötelezettségeit.

2. A jelen Egyezmény kötelezettségeit elfogadó nyilatkozat az alábbi módokon juttatható el a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet főigazgatójához:

- (a) a Szervezet két vagy több olyan tagállama által, egy terület vonatkozásában, mely fölött közös fennhatóságot gyakorolnak; vagy
- (b) bármely nemzetközi hatóság által bármely olyan terület vonatkozásában, melynek igazgatásáért az ENSZ Alapokmánya értelmében vagy más módon felelős.

3. A jelen cikk előző bekezdései értelmében a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójához eljuttatott nyilatkozatok tartalmazzák, hogy az Egyezmény előírásai az érintett területen módosítás nélkül vagy módosításokkal érvényesek; amennyiben a nyilatkozat szerint az Egyezmény előírásai módosításokkal lesznek érvényesek, azokat részletezni kell.

4. Az érintett tagállam, tagállamok vagy nemzetközi hatóság egy utólagos nyilatkozattal bármikor, egészében vagy részben, lemondhat bármely korábbi nyilatkozat szerinti módosításra vonatkozó jogáról.

5. Bármely olyan időpontban, amikor a 34. cikk előírásaival összhangban az Egyezmény felmondható, az érintett tagállam, tagállamok vagy nemzetközi hatóság eljuttathatnak a főigazgatóhoz egy olyan nyilatkozatot, mely bármely más vonatkozásban módosítja bármely más korábbi nyilatkozat feltételeit, és közölheti az Egyezmény alkalmazására vonatkozó érvényes álláspontját.

IV. Rész

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

32. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

33. cikk

1. A jelen Egyezmény a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai közül csak azokra nézve kötelező, amelyeknek ratifikációit a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. Az Egyezmény azon időponttól számított tizenkét hónap múlva lép hatályba, amikor két tagállam részéről történt ratifikációt a főigazgató nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden további tagállamra nézve tizenkét hónappal azután lép hatályba, hogy a tagállam ratifikációját nyilvántartásba vették.

34. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatálybalépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

2. Az a tagállam, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, és amely az előző bekezdésben említett tízéves időszak lejártá utáni egy éven belül nem él a jelen cikkben biztosított felmondási jogával, újabb tízéves időszakra kötelezettségben marad. Ezt követően minden tíz év elteltével mondhatja fel a jelen Egyezményt a jelen cikkben előírt feltételek szerint.

35. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet valamennyi tagállamát köteles értesíteni a Szervezet tagállamai által vele közölt valamennyi ratifikálás, illetve felmondás nyilvántartásba vételéről.

2. A főigazgató a második ratifikáció nyilvántartásba vételéről küldött értesítésével egyidejűleg felhívja a Szervezet tagállamainak a figyelmét az Egyezmény hatálybalépésének időpontjára is.

36. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója az előző cikkek rendelkezéseivel összhangban nyilvántartásba vett ratifikációkat és felmondásokat az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 102. cikke értelmében valamennyi részletükben nyilvántartásba vétel céljából megküldi az Egyesült Nemzetek főtitkárának.

37. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időpontokban jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

38. cikk

1. Ha a Konferencia a jelen Egyezményt részben vagy egészben módosító új Egyezményt fogad el, akkor az új Egyezmény eltérő rendelkezése hiányában

- (a) az új módosító Egyezmény valamely tagállam által történő ratifikálása, tekintet nélkül a fenti 34. cikk rendelkezéseire, *ipso jure* magában foglalja a jelen Egyezmény azonnali felmondását, amennyiben és amikor az új módosító Egyezmény hatályba lép;
- (b) az új módosító Egyezmény hatálybalépésekor lezárul a jelen Egyezmény ratifikálásának lehetősége a tagállamok előtt.

2. A jelen Egyezmény jelenlegi formájában és tartalmával mindenképpen érvényben marad mindazon tagállamokra nézve, amelyek a jelen Egyezményt ratifikálták, de a módosító Egyezményt nem.

39. cikk

A jelen Egyezmény szövegének angol és francia változata egyaránt hiteles.